

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Водне господарство в Україні / [за ред. А.В. Яцик, В.М. Хорев]. — К.: Генеза, 2000. — 456 с.
2. Голян В.А. Механізми раціонального водокористування в Україні / В.А. Голян // Економіка та держава. — 2007. — № 11. — С. 39–43.
3. Голян В.А. Фіскальне регулювання водокористування в умовах нових економічних викликів / В.А. Голян // Актуальні проблеми економіки. — 2006. — № 12. — С. 194–201.
4. Левківський С.С. Раціональне використання і охорона водних ресурсів: підручник / С.С. Левківський, М.М. Падун. — К.: Либідь, 2006. — 280 с.
5. Сташук В. Багатство, яким користуються всі / В. Сташук // Урядовий кур'єр. — 2007. — № 51. — С. 6.
6. Хвесик М.А. Економіко-правове регулювання природокористування: [монографія] / М.А. Хвесик, Л.М. Горбач, Ю.П. Кулаковський — К.: Кондор, 2004. — 524 с.
7. Хвесик М.А. Інституціональне середовище сталого водокористування в умовах ринкових відносин: національні та регіональні виміри: [монографія] / М.А. Хвесик, В.А. Голян, Ю.М. Хвесик — К.: Книжкове видавництво НАУ, 2005. — 180 с.
8. Яцик А.В. Горизонти водного господарства України / А.В. Яцик / Урядовий кур'єр. — 2003. — № 194. — С. 9.

УДК 630*181.35

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РЕАБІЛІТАЦІЇ ЛІСОВИХ ЕКОСИСТЕМ, ЗАБРУДНЕНИХ РАДІОНУКЛІДАМИ

В.П. Красновдоктор сільськогосподарських наук, професор,
завідувач кафедри екології

Житомирський державний технологічний університет

В.П. Ландінкандидат сільськогосподарських наук, завідувач лабораторії
радіоекології аграрних, лісових та природних екосистем

Інститут агроекології і природокористування НААН

Обґрунтовано критерії і методологію реабілітації лісових екосистем, забруднених аварійними викидами Чорнобильської АЕС. З'ясовано, що за 27 років, які минули після аварії, радіоекологічна ситуація на забруднених територіях суттєво змінилась, площа лісових екосистем зі щільністю забруднення ^{137}Cs понад 37 кБк/м² зменшилась з 1,23 до 0,833 млн га. Це пояснюється фізичним розпадом основних біологічно значимих радіонуклідів ^{134}Cs , ^{137}Cs та ^{90}Sr і зниженням їх міграційної здатності в рослині. На цих площах необхідно здійснювати заходи щодо реабілітації, тобто відновлювати господарську діяльність і використання продукції лісового господарства в повному обсязі. Основними критеріями при плануванні та реабілітації лісів є: щільність радіоактивного забруднення ґрунту; питома активність радіонуклідів у продукції лісового господарства; можлива сумарна річна доза опромінення працівників лісового господарства.

Ключові слова: лісові екосистеми, радіоактивне забруднення, реабілітація, лісгосподарська діяльність, радіаційний контроль.

Унаслідок аварії на Чорнобильській АЕС відбулося радіоактивне забруднення об'єктів навколишнього природного середовища у глобальних масштабах. За 27 років, що минули після аварії, радіоекологічна си-

туація на забруднених територіях суттєво змінилася, що пояснюється фізичним розпадом основних біологічно значимих радіонуклідів ^{134}Cs , ^{137}Cs та ^{90}Sr і зниженням їх міграційної здатності в рослинах.

Про покращення радіаційної ситуації на забруднених територіях зазначалося в резолюції Генеральної Асамблеї ООН № 69/9 від 20.11.2007 р., якою третє десятиріччя після аварії на ЧАЕС проголошено 10-річчям реабілітації та сталого розвитку постраждалих регіонів.

Проблема відновлення забруднених радіонуклідами територій розглядалась у публікаціях вітчизняних та іноземних радіоекологів [1–5], але вони здебільшого, присвячені сільськогосподарським землям. В інших [6–9] роботах досліджуються радіоактивно забруднені ліси і лісові екосистеми, а тому існує необхідність розроблення наукових основ їх комплексної реабілітації.

Сутність питання реабілітації забруднених територій визначено Законом України «Про загальнодержавну Програму подолання наслідків Чорнобильської катастрофи на 2006–2010 роки» № 3522–IV від 14 березня 2006 р., яким передбачено економічну реабілітацію територій, які зазнали радіоактивного забруднення, і переведення їх до категорії чистих. Крім цього, зазначається, що до найбільш важливих завдань подолання наслідків катастрофи на ЧАЕС належить повернення радіоактивно забруднених територій, до нормального стану, забезпечення населення робочими місцями, надання можливості для реалізації свого економічного потенціалу містам, районам, іншим населеним пунктам і громадянам.

Таким чином, опираючись на зазначений закон, під реабілітацією забруднених радіонуклідами територій необхідно розуміти поступове відновлення господарської діяльності, застосування вирощеної сільськогосподарської та виробленої промислової продукції, використання природних ресурсів для промислових і рекреаційних цілей, а також традиційного способу життя та поведінки місцевого населення без обмежень.

Як відомо, під час аварії на ЧАЕС на лісові екосистеми Українського Полісся випала значна кількість радіоактивних речовин, що спричинило низку негативних екологічних і економічних наслідків, зокрема:

- летальне радіаційне ураження лісових насаджень поблизу зруйнованого реактора;
- появу різного роду морфозів у деревних порід, що призвело до певного зниження продуктивності лісових насаджень;

- інтенсивне радіоактивне забруднення і заборону лісогосподарської діяльності в лісах зі щільністю забруднення насаджень ^{137}Cs понад 15 $\text{Ки}/\text{км}^2$;

- радіоактивне забруднення лісів і введення регламентації лісокористування;
- втрату підприємствами основних засобів готової продукції.

Ліси, віднесені до двох перших груп, перебувають у межах 30-кілометрової зони ЧАЕС, для них розроблені спеціальні регламенти щодо здійснення лісівничо-екологічних заходів. Наші дослідження стосуються двох останніх груп лісових масивів. За межами зони відчуження заборону ведення лісового господарства від створення лісових культур до їх вирощування та заготівлі, введено в Київській та Житомирській областях на площі 40,8 тис. га у лісах Житомирської, Київської, Чернігівської та Рівненської областей на площі 101,5 тис. га (без урахування площ, де заборонена лісогосподарська діяльність), введено обмеження на заготівлю деревини (залежно від використання).

У лісових масивах усіх уражених радіонуклідами областей Полісся України (Волинської, Рівненської, Житомирської, Київської, Чернігівської та Сумської) та частині Лісостепу (Черкаській, Вінницькій, Хмельницькій та Тернопільській) введено заборони та обмеження щодо використання недеревної продукції лісу. Площа таких лісів становила 1190,5 тис. га. Таким чином, обмеження та регламентація ведення лісогосподарської діяльності здійснювалась за такими напрямками: заборона лісогосподарських і мисливських заходів, заготівлі деревини і недеревної продукції лісу та відстрілу диких тварин, а також регламентація заготівлі недеревної продукції лісу та відстрілу диких тварин.

Дослідження перерозподілу радіонуклідів і особливостей їх міграції у лісових екосистемах дали підстави обґрунтувати класифікацію лісогосподарських підприємств України за інтенсивністю радіоактивного забруднення та можливістю використання продукції лісового господарства на наступні групи:

перша — лісові господарства, на території яких не виявлені насадження із щільністю забруднення ґрунту ^{137}Cs понад 1,0 $\text{Ки}/\text{км}^2$;

друга — лісові господарства Лісостепової та Степової зон України, де виявле-

ні насадження із щільністю забруднення ґрунту ^{137}Cs до $10,0 \text{ Ki}/\text{km}^2$ на багатих сірих і темно-сірих лісових ґрунтах та опідзоленних чорноземах і де не прогнозується значне накопичення радіонуклідів у продукції лісового господарства. У цих господарствах особлива увага приділяється радіаційному контролю недеревної продукції лісу;

третя — лісові господарства Поліської зони, де є ділянки лісу зі щільністю забруднення ґрунту ^{137}Cs до $5,0 \text{ Ki}/\text{km}^2$. У цих господарствах також не прогнозується значне радіоактивне забруднення продукції лісового господарства, але радіаційний контроль повинен охоплювати всі сфери виробництва, особливо заготівлю недеревної продукції лісу;

четверта — лісові господарства Поліської зони з ділянками лісу, в яких щільність забруднення ґрунту ^{137}Cs перевищує $5,0 \text{ Ki}/\text{km}^2$, а внаслідок мозаїчності радіоактивного забруднення лісових насаджень та інтенсивного радіоактивного забруднення продукції лісового господарства необхідно здійснювати постійний жорсткий радіаційний контроль усіх партій продукції, що випускається, і вносити зміни в систему ведення лісового господарства.

З метою безпечного ведення лісового господарства та запобігання розповсюдження забрудненої продукції ліси в зоні впливу

аварійних викидів ЧАЕС підрозділяються на три основні зони та підзони (табл. 1).

Розподіл радіоактивно забруднених лісових екосистем України на зони і підзони, з одного боку, дав змогу чітко зрозуміти основні ризики, які виникли у певних регіонах внаслідок радіоактивного забруднення лісових масивів, з іншого — організувати на відповідному (до існуючої загрози) рівні лісове господарювання та лісокористування, а також необхідний (знову ж відповідно до існуючої загрози) радіаційний контроль.

Слід зазначити, що лісові екосистеми — це складний комплекс різноманітних живих організмів, частина з яких є об'єктом використання у практиці ведення лісового господарства. Усі живі організми характеризуються відповідними біологічними особливостями та екологічними уподобаннями, що дає їм змогу задовольняти свої потреби у воді та елементах живлення, а також виконувати певні функції у лісових екосистемах, що в підсумку впливає на інтенсивність накопичення ними радіонуклідів. Саме на основі запропонованого нами розподілу забруднених радіонуклідами лісів на підзони можливо враховувати біологічні та екологічні особливості певних груп живих організмів з метою регламентації їх використання у лісовому господарстві кожної виділеної групи лісогосподарських підприємств України.

Таблиця 1

Розподіл лісів за щільністю забруднення ґрунту ^{137}Cs на зони та регламентуючі заходи

Зона	Підзона	Щільність забруднення ґрунту, Ki/km^2	Регламентуючі заходи
1	А	15,01–30,0	Контроль за тривалістю робочого часу при виконанні термінових лісозахисних робіт
1	Б	>30,0	Розробка спеціального режиму виконання протипожежних, лісозахисних робіт
2	А	5,01–7,00	Обмеження використання паливної та тонкомірної деревини
2	Б	7,01–10,00	Обмеження використання лісоматеріалів оброблених, деревини для зберігання харчових продуктів та виробів побутового призначення
2	В	10,01–15,00	Обмеження використання деревини для інших цілей
3	А	1,01–2,00	Обмеження використання грибів та деяких лікарських рослин (вересових, брусничних, гречкових)
3	Б	2,01–5,00	Обмеження використання лікарських та ягідних рослин, сіна лісових сінокосів

Одночасно групування лісгосподарських підприємств і зонування лісів можна рекомендувати як основу для реабілітації лісових екосистем і лісгосподарського виробництва, оскільки рівень радіоактивного забруднення тієї чи іншої лісової продукції, виробленої з певного компонента лісових екосистем, буде специфічною.

За період після аварії на ЧАЕС, як уже зазначалося, істотно змінилася радіаційна ситуація в лісових насадженнях, а також накопичився значний науковий матеріал, який дає змогу диференційовано підходити до використання ресурсів лісів і реалізації лісгосподарських заходів. Основним фактором, який сприяв зниженню радіоактивного забруднення компонентів лісових екосистем і продукції лісового господарства, є розпад радіонуклідів. Відомо, що у період останнього обстеження лісів щільність забруднення визначалась за сумою $^{137+134}\text{Cs}$ і окремо ^{90}Sr . На основі отриманих даних складено карто-схеми радіоактивного забруднення лісів, які є підґрунтям для ведення лісового господарства та лісокористування.

Радіоактивний розпад названих радіонуклідів обумовив суттєве зменшення їх активності (практично на 50%) як основного депо радіоактивних елементів ґрунту, так і у компонентах лісових екосистем. Протягом останніх років, одночасно із розпадом радіонуклідів, відбувалось зниження міграційної здатності та інтенсивності їх надходження із ґрунту в рослини, за рахунок більш жорсткого закріплення в ґрунтовому профілі. Послаблення активності $^{137+134}\text{Cs}$ у ґрунті лісових екосистем дає підстави для перегляду рівнів радіоактивного забруднення ґрунту в насадженнях (табл. 2) та існуючих карто-схем щільності забруднення лісів.

Ураховуючи абсолютні значення щільності радіоактивного забруднення ґрунту ^{134}Cs за межами 30-кілометрової зони відчуження, період напіврозпаду цього радіонукліду та час після аварії (28 років), початковим етапом визначення сучасної радіаційної ситуації в лісах необхідно вважати вилучення із сумарної величини щільності радіоактивного забруднення ґрунту ^{134}Cs .

Таблиця 2

Динаміка площі лісів по зонах забруднення за станом на 1992 та 2010 рр., тис. га

Обласне управління лісового та мисливського господарства	Рік	Зони щільності забруднення $^{134+137}\text{Cs}$, кБк/м ²						
		<37,0	37,1–74,0	74,1–185,0	185,1–370,0	370,1–555,0	555,1–1110,0	>1110,0
Волинське	1992	136,2	36,9	5,3	–	–	–	–
	2010	155,3	19,6	3,5	–	–	–	–
Вінницьке	1992	185,1	23,8	6,8	0,5	–	–	–
	2010	204,8	9,7	1,7	–	–	–	–
Житомирське	1992	292,4	182,5	158,3	50,3	16,4	27,0	5,4
	2010	430,4	154,8	90,3	31,9	19,4	17,3	3,2
Київське	1992	178,0	129,3	38,2	13,0	5,5	4,2	4,1
	2010	229,9	80,0	22,0	10,1	4,5	3,1	2,5
Рівненське	1992	293,6	215,3	151,6	10,7	0,3	–	–
	2010	377,7	152,8	137,2	3,6	–	–	–
Сумське	1992	109,4	8,0	4,5	–	–	–	–
	2010	113,9	5,7	2,3	–	–	–	–
Черкаське	1992	176,0	31,1	7,3	0,6	0,0	–	–
	2010	187,2	22,1	5,3	0,4	–	–	–
Чернігівське	1992	273,8	47,4	23,1	3,3	0,9	0,1	–
	2010	328,7	17,4	12,1	0,7	–	–	–
Всього	1992	1644,5	674,3	395,1	78,4	23,1	31,3	9,5
	2010	2027,9	462,1	274,4	46,7	24,5	20,4	5,7

Наразі в лісах, що зазнали радіоактивного забруднення, основним дозоутворюючим радіонуклідом є ^{137}Cs , період напіврозпаду якого становить 30 років. Розрахунки дають підстави стверджувати, що наступним кроком у визначенні сучасної радіаційної ситуації в лісах повинно бути зниження щільності радіоактивного забруднення ґрунту ^{137}Cs на 50%.

У лісах, які розташовані в 30-кілометровій зоні ЧАЕС, а також на південному сліді, у забрудненні ґрунту превалює ^{90}Sr . Цей радіонуклід відрізняється значною міграційною здатністю і в умовах нинішньої радіаційної ситуації належить до важливих дозоутворюючих елементів. Період напіврозпаду ^{90}Sr становить 29,1 року. Зважаючи на ці обставини і час, який пройшов після аварії, величину щільності радіоактивного забруднення ґрунту зазначеним радіонуклідом також необхідно зменшити на 50%.

Перерахунок фактичних величин щільності радіоактивного забруднення лісів України (див табл. 2) свідчить про загальне зменшення площ лісів за такими показниками:

- заборона лісогосподарської діяльності з 40,8 до 26,1 тис. га;
- введення заборони і регламентації використання деревини з 142,3 (ураховуванням площ, де заборонена лісогосподарська діяльність) до 97,3 тис. га;
- введення заборони і регламентації використання недеревної продукції лісу з 1606,8 до 833,8 тис. га.

Відомо, що лісові екосистеми є критичними ландшафтами з погляду надходження радіоактивних елементів трофічними ланцюгами до людини. Така критичність пояснюється наступними факторами: вищими рівнями радіоактивного забруднення лісів порівняно із сільськогосподарськими угіддями; накопиченням у компонентах лісових екосистем значної кількості радіонуклідів; неможливістю реалізації контрзаходів щодо закріплення радіонуклідів у ґрунті та зниження їх надходження в рослини; особливостями лісових ґрунтів, унаслідок чого основна кількість радіонуклідів зосереджена в коренезаселеному шарі та характеризується значною міграційною здатністю; наявністю великої кількості рослин і грибів, що мають високі коефіцієнти накопичення радіонуклідів; складністю і різноманітністю

шляхів міграції техногенних радіоактивних елементів у лісових екосистемах.

Разом з тим рівень критичності лісових екосистем за 27 років із часу після аварії на ЧАЕС істотно знизився, що пояснюється: радіоактивним розпадом радіоактивних елементів, які є найбільш поширеними і за якими складені карто-схеми щільності радіоактивного забруднення лісів, а саме ^{137}Cs та ^{90}Sr , та певним їх закріпленням у ґрунті і зниженням міграційної здатності в компоненти лісових екосистем. У таких умовах виникає можливість відновлення, тобто реабілітації господарської діяльності і виробництва лісової продукції, де вони були припинені за радіаційною ознакою.

Реабілітації лісових екосистем і лісогосподарського виробництва повинні базуватись на наступних принципах: виключення невинного опромінення працівників лісового господарства і місцевого населення внаслідок господарської діяльності на лісових площах, використання їх з рекреаційною метою або для заготівлі недеревної продукції лісу; виключення виробництва продукції лісового господарства, радіоактивне забруднення якої перевищує допустимі рівні вмісту радіонуклідів; поступового, безперервного здійснення комплексу заходів щодо відновлення лісів і лісогосподарського виробництва; обґрунтованості і зваженості заходів, які пропонуються та здійснюються, з урахуванням радіаційної безпеки, економічної та екологічної доцільності; здійснення постійного моніторингу радіаційної ситуації.

Основними критеріями організації та проведення реабілітації лісів повинні бути: щільність радіоактивного забруднення ґрунту; питома активність радіонуклідів у продукції лісового господарства; індивідуальна сумарна накопичена доза (від усіх джерел зовнішнього і внутрішнього опромінення) працівників лісового господарства.

Послідовність заходів щодо реабілітації лісових екосистем визначається з урахуванням показників початкової щільності забруднення насаджень (за станом на 1991 р.). У першу чергу відновленню підлягають площі з рівнем радіоактивного забруднення ґрунту ^{137}Cs понад $15 \text{ Ки}/\text{км}^2$ ($>555,0 \text{ кБк}/\text{м}^2$); у наступну — площі із забрудненням на рівні — $15 \text{ Ки}/\text{км}^2$ ($259,0-555,0 \text{ кБк}/\text{м}^2$) і в третю — площі, де забруднення менше ніж $7 \text{ Ки}/\text{км}^2$ ($<259,0 \text{ кБк}/\text{м}^2$).

Реабілітація лісових екосистем може здійснюватись як за одним критерієм, так і кількома одночасно на площі одного таксаційного виділу, лісового кварталу, лісової дачі, лісництва або лісгосподарського підприємства в цілому. Оскільки питома активність радіонуклідів в окремих компонентах лісових екосистем різна, у межах одного критерію — продукції лісового господарства може здійснюватись поступова реабілітація за її певними видами — використання, наприклад, деревини, мисливських тварин, лікарських та ягідних рослин, сіна, грибів тощо.

При плануванні заходів щодо реабілітації лісових екосистем необхідно ставити наступні цілі:

- визначення сучасної радіаційної ситуації в лісах;
- узагальнення багаторічних результатів радіаційного контролю лісової продукції;
- попередження переопромінення працівників лісового господарства та випуску продукції, радіоактивне забруднення якої перевищує допустимі рівні;
- поступове скорочення обмежень щодо реалізації лісгосподарських заходів і випуск у продукції лісового господарства за рахунок актуалізації радіаційної ситуації;
- поступове відновлення господарської діяльності на площах, де вона була заборонена за результатами радіаційного обстеження лісів 1991–1992 років.

Для досягнення зазначених цілей необхідно вирішити такі завдання:

- створений електронний поквартальний банк даних щільності радіоактивного забруднення лісів;
- ввести корективи в електронний банк даних, які враховують фізичний розпад радіонуклідів;
- розробити методичку сертифікації деревної продукції лісового господарства на корені;
- сформувавати моделі міграції техногенних радіонуклідів у лісових екосистемах на типологічній основі;
- розробити прогнози радіоактивного забруднення лісової продукції на типологічній основі.

ВИСНОВКИ

Протягом 27 років, після аварії на Чорнобильській АЕС радіоекологічна ситуація

на забруднених територіях унаслідок фізичного розпаду радіонуклідів суттєво покращилась. Площа лісових екосистем зі щільністю забруднення ^{137}Cs понад 37 кБк/м² скоротилась з 1,23 до 0,833 млн га. На них необхідно впроваджувати заходи щодо реабілітації лісових екосистем, тобто відновлювати господарську діяльність та використання продукції лісового господарства в повному обсязі.

Основними критеріями при плануванні та проведенні реабілітації лісів є щільність радіоактивного забруднення ґрунту, питома активність радіонуклідів у продукції лісового господарства та можлива сумарна річна доза опромінення працівників лісового господарства.

Реабілітація лісових екосистем і лісгосподарського виробництва повинна базуватись на принципах виключення невиправданого опромінення працівників лісового господарства і місцевого населення внаслідок господарської діяльності в лісах, використання їх з рекреаційною метою або для заготівлі недеревної продукції лісу; виключення виробництва продукції лісового господарства, яка не відповідає державним гігієнічним нормативам.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. *Неветайлов Г.А.* Чернобыль с точки зрения социологии катастроф / Г.А. Неветайлов // *Вестник РАН.* — 1992. — Вып. № 4. — С. 55–64.
2. *Панфилов А.В.* Радиоэкологические и экономико-правовые аспекты землепользования после аварии на Чернобыльской АЭС / А.В. Панфилов, Б.А. Ушаков // *Тезисы научной конференции, СОПС Украины, НАН Украины.* 4. 2. — К., 1991. — Ч. 2 — С. 331–336.
3. *Іванов Ю.О.* Проблеми реабілітації сільськогосподарських угідь забруднених територій / Ю.О. Іванов, В.О. Кашпаров, Б.С. Прістер // *Бюлетень екологічного стану зони відчуження.* — 1997. — № 10. — С. 27–35.
4. *Давидчук В.С.* Оцінка передумов реабілітації радіоактивно забруднених земель на ландшафтній основі / В.С. Давидчук, Н.Р. Грицюк // *Бюлетень екологічного стану зони відчуження та зони безумовного (обов'язкового) відселення.* — 2001. — № 18. — С. 40–46.
5. *Возняк В.Я.* Чернобыль: возвращение к жизни (реабилитация радиоактивно загрязненных территорий). / В.Я. Возняк М.: Москомплес, 1993. — С. 207.

6. Булавик И.М. Проблемы реабилитации загрязненных радионуклидами лесных земель / И.М. Булавик // Сборник научных трудов Института леса НАН Беларуси. — Вып. 55. — Гомель, 2002 — С. 91–99.
7. Булко Н.И. Интегрированная оценка состояния радиоактивно загрязненных лесных участков с целью их реабилитации / Н.И. Булко, М.А. Шабалева, Н.В. Толкачева // Наука о лесе XXI века: материалы Междунар. науч.-практ. конф., посвященной 80-летию Института леса НАН Беларуси. — 2010. — С. 409–414.
8. Оптимизация реабилитационных мероприятий в лесах, загрязненных радионуклидами вследствие катастрофы на ЧАЭС / [Д.Ю. Ромашкин, И.И. Марадудин, Е.А. Жуков и др.] // Наука о лесе XXI века: материалы Междунар. науч.-практ. конф., посвященной 80-летию Института леса НАН Беларуси. — 2010. — С. 469–478.
9. Краснов В.П. Концепция реабилитации лесов, загрязненных радионуклидами вследствие аварии на Чернобыльской АЭС / В.П. Краснов, А.А. Орлов, В.П. Ландин // Наука о лесе XXI века: материалы Междунар. науч.-практ. конф., посвященной 80-летию Института леса НАН Беларуси. — 2010. — С. 435–437.

Новини Новини

Новини • Новини • Новини

НАТО ДОПОМАГАЄ УКРАЇНІ В ОЧИЩЕННІ ВІД РАДІОАКТИВНИХ ВІДХОДІВ

Переживши катастрофу на Чорнобильській АЕС, яка потрясла світ в 1986 році, Україні знайоме поняття радіоактивного забруднення. Але радянська епоха залишила ряд радіоактивних загроз для навколишнього середовища, в тому числі шість колишніх військових баз, які стали місцем для зберігання радіоактивних відходів. На жаль, вони залишилися без належної документації в неякісних контейнерах для зберігання, без достатньої кількості кваліфікованих і забезпечених обладнанням людей.

НАТО розпочало реалізацію проекту Цільового фонду для допомоги Україні в очищенні найбільш уразливих з цих ділянок. 18 вересня, в штаб-квартирі НАТО, Міністр екології та природних ресурсів України Олег Проскураков підписав Імплементативну угоду з Організацією НАТО з питань підтримки (NSPO), яке буде виконавчим агентом по проекту. Угода набуде чинності для України після ратифікації.

«Від імені уряду України я хотів би висловити щиру вдячність НАТО і основним посадовим особам Організації НАТО з питань підтримки за їх активну участь у вирішенні найважливіших питань щодо забезпечення безпечного поводження з радіоактивними відходами в Україні», — зазначив Міністр Олег Проскураков.